

dringsforslag, der ere stillede af Flertallet; thi hvis de vedtages, forekommer det mig, at der er fuldt ud Sikkerhed og Garanti for Obligationsejerne; i alt Fald langt stærkere end efter det Lovforslag, som blev vedtaget den 14de Februar 1891 i det andet Ting; thi da havde man ikke den Sikkerhed, som Vædringerne her fordre. Jeg vil anbefale den Side, hvortil jeg hører, at stemme for Flertallets Vædringer med den Motivering, som er fremkommet fra den ærede Ordfører. Jeg kan give dem min Tilslutning blot paa den fremhævede enkelte Undtagelse nær.

Ordføreren (B. G. C. Jensen): Da jeg først havde Ordet, nævnedes jeg, at adskillige vilde blive stufede ved dette Lovforslag, hvis det vedtages med de Vædringer, som Udvalget har foreslaaet. Jeg stulde jo vistnok have sagt, at der var andre, som ligeledes vilde blive stufede, nemlig dem, for hvem det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt) er Ordfører, alle dem, som finde, at vi overhovedet skulle se at forhindre hele denne Kreditforening. Det er ganske sikkert, at der over det ærede Medlems Foredrag var et tydeligt Bræg af Stufelse over, at han, som tidligere var saa sikker paa sin Sag, nu vender tilbage som et enligt Medlem. Men det kommer af, at det ærede Medlem aabenbart trods den gode Vilje — som han selv har omtalt, at han har arbejdet med, hvad jeg ogsaa erkender — dog ikke har anvendt denne gode Vilje paa det rette Formaal, men efter min Mening mest har rettet den paa at gøre Fordringerne saa store og stærke, at det ikke vilde være muligt i Praksis at benytte Kreditforeningen, hvis hans Forslag stulde blive vedtagne. Jeg skal søge saa kort som muligt at imødegaa de enkelte Forslag og de enkelte Bemærkninger, som ere fremkomne fra det ærede Medlem.

Hvad Nr. 1 angaar, som foreslaar Titlen forandret til „Forslag til Lov om Begunstigelser for en Kreditforening osv.“ skal jeg erindre om, at der foreligger for dette Ting et af Regeringen fremsat Forslag til Lov om Oprettelse af en Statskole til Kvinders Uddannelse til Lærerinder. Jeg ved ikke, om det ikke er aldeles slaende. Et Forslag til Lov om Oprettelse af et eller andet, er et Forslag til Lov om, at Staten opretter noget. Naar man altsaa i den ene Haand har et Lovforslag om Oprettelse af en Statskole, altsaa en Statsanstalt, og i den anden Haand et Lovforslag om Oprettelse af en Kreditforening, som ikke er en Statsanstalt, og som maaste, selv om Loven bliver

til noget, aldrig bliver til noget, saa forekommer det mig, at man maa accentuere i Lovforslagets Titel, at man mener noget ganske andet i det ene Tilfælde end i det andet. — At tale om Begunstigelser, siger det ærede Medlem, er unaturligt, det er Betingelserne, det drejer sig om. Jeg vil gøre opmærksom paa, at Betingelserne vilde ingen Betydning have, hvis der ikke var Tale om Begunstigelser; det er Betingelserne for Begunstigelserne, der er Tale om. Der kan aldeles intet være til Hinder for, at flere slaa sig sammen og udstede fælles Panteobligationer i deres Gjendomme og fordele dem ved Partial-Obligationer; det gør mange Institutioner, det behøver man ingen Lov om; man behøver kun en Lov i det Tilfælde, at man vil have Papirer, som skulle have den særlige Egenkab at være Shænderhaverpapirer med hvad dertil hører, og nyde de andre Begunstigelser, der er Spørgsmaal om. Jeg tror, der er fuld Høje til at fremstille dette Lovforslag som et Forslag til Lov om Begunstigelse for en Kreditforening.

Med Hensyn til Vædringsforslag Nr. 4, som er stillet af Flertallet, og de dertil stillede Undervædringsforslag Nr. 5, 6 og 7 vil jeg bemærke, at det forekommer mig, at det er noget meget smaat, naar det ærede Mindretal under Nr. 7 har villet foreslaa, at der stulde være mindst 50 Panter. Grunden til, at Udvalgets Flertal modsætter sig dette Forslag, er aabenbart ikke, at man mener, at 50 stulde være et Tal, som man egentlig ikke turde forlange, at der stulde være, men simpelthen den, at man finder det unaturligt at nævne 50, fordi man kan vælge i Flæng mellem Bunker af Tal, og det bliver dog rent Støn og Tilfældighed at at finde det rigtige Tal paa Forhaand. Derimod er det en meget naturlig Opgave for Ministeren en Gang, naar han skal stadfæste Statutterne, at kunne sige: Nu foreligger der efter min Mening et passende Antal, ikke 3 eller 4, men saa mange, at det er en virkelig Sammenlutning af Mænd, som maa antages at have et Ønske om at ordne Sagen paa den Maade. Det er ligegyldigt, om der er 50 eller flere eller færre; men man skal ikke komme ind paa, hvad jeg talder for Vindehuggeri med en saadan snæver Begrænsning. — Samme Vædringsforslag staar, at der til Sikkerhed for Laanets Modtagelse maa være indbetalt $\frac{1}{2}$ Procent af det accepterede Laanebeløb; men det er aldeles ikke til Sikkerhed for Laanets Modtagelse. Det betyder, at man kan tage $\frac{1}{2}$ Procent; men Laanet bliver ikke berigtiget derved. I Forbindelse dermed skal jeg,